

[Aksel Larsen.]

o. s. v., at den ikke nøjes med at overveje disse Spørgsmaal, men ogsaa gør noget for at faa en Forbedring af de vitale indenrigske Trafiklinier.

Maa jeg stille et konkret Spørgsmaal: Er det umuligt at lave to daglige Ruter mellem Aarhus og Kalundborg? Jeg skulde ikke tro, det var umuligt. Det er noget, som er i høj Grad nødvendigt. Hvis man mener, man har Kræfter til at løse den Opgave, der her lovgives om, maa man vel ogsaa have Kræfter til at skaffe lidt bedre Forbindelse til Jylland. I det Omfang, det virkelig drejer sig om betydningsfulde Baneanlæg eller nødvendig Udbygning af eksisterende Baneanlæg og Trafiklinier, er det jo noget, der er til Gavn for Samfundet, ikke alene i Øjeblikket, men ogsaa i Fremtiden, og som ogsaa, hvis man vil anlægge en rent kapitalistisk Beregningsmetode, vil forrente sig. Under disse Omstændigheder finder jeg altsaa, at man bør benytte netop den nuværende Lejlighed til at tage disse Opgaver op.

Arbejdsløsheden er kolossal, den vokser for hver Dag, og paa højere Steder regner man med, at der bliver 250 000—300 000 arbejdsløse i Vinter. Hvordan man venter, det skal udvikle sig til næste Sommer, ved jeg ikke, men jeg tænker, at man ikke har for lyse Perspektiver i den Henseende. Altsaa det Raastof, som den højtærede Minister kalder Arbejdskraften, er til Stede i fuldt fornødent Omfang. Saa vidt jeg forstaar, er det første Arbejde, der skal gøres ved et Banebyggeri eller Udbygning af bestaaende Baner — bortset fra Planlægning og Tegningsarbejde —, Jordarbejder, og disse er jo ikke i væsentlig Grad afhængige af Raastoffer, der skal tilføres fra Udlandet, Raastoffer, som maaske ikke i Øjeblikket kan fremskaffes i tilstrækkeligt Kvantum. Naar det danske Samfund har Raad til, hvad det ellers synes at have Raad til i denne Tid, tror jeg ogsaa godt, det kunde have Raad til at igangsætte offentlige Arbejder efter en storstilet Maalestok i de af mig her angivne Retninger, og jeg synes, at naar Ministeren, Regeringen og Regeringspartierne anser det for forsvarligt og rimeligt at gaa i Gang med dette Banebyggeri til en Fugleflugtslinie mellem Nykøbing F. og Rødby, kunde man ogsaa nok anse det for forsvarligt at gaa i Gang med de andre Arbejder, jeg har talt om. Jeg vil henstille, at man overvejer dette.

Ministeren for offentlige Arbejder (Gunnar Larsen): Jeg vil gerne takke Udvalget

for den velvillige Behandling, Lovforslaget har faaet.

I Anledning af det ærede Medlem Hr. Christianis Spørgsmaal vedrørende Muligheden af at etablere en fast Ret til at kunne staa paa Toget i Rødby Havn, kan jeg ikke for nærværende give noget bestemt Løfte herom. Sagen er, at vi ved ikke, hvorledes det bliver med Fortoldning, Ekspedition o. lign., den Slags Detailler er langt fra fastlagt endnu, og derfor tør jeg ikke for nærværende sige, om der altid vil kunne opnaas Forbindelse i Rødby. Jeg kan henvisse til Korsør, hvor man i Almindelighed ikke kan staa paa Lyntoget. Men det er muligt, at der netop paa Grund af Pas- og Toldforhold vil blive et saadant Stop i Rødby, at Lolland, og det vil jo navnlig sige den vestlige Del af Lolland, vil kunne faa en bedre Forbindelse med København.

Med Hensyn til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsens Bemærkninger skal jeg bemærke, at jeg mener, at det, der der er sagt af det ærede Medlem, først og fremmest har Karakter af Førstebehandlingsbetragtninger, og jeg mener derfor ikke at kunne komme ind paa det her, men jeg skal henvisse til Betænkningen fra Udvalget og de Betragtninger, der er gjort gældende i Bilaget fra Statsbanerne.

Ordføreren (Christiani): Jeg var ikke fuldt tilfreds med de Bemærkninger, den højtærede Minister gjorde i Anledning af min Forespørgsel med Hensyn til Sikringen af at kunne staa af og paa ved Rødby Havn. Jeg har umiddelbart før Betænkningens Afgivelse haft Lejlighed til at drøfte dette Spørgsmaal med Generaldirektøren sammen med Formanden for Udvalget, og jeg maa sige, at jeg fik det Indtryk, at det var noget, man ikke alene vilde overveje, men ogsaa vilde finde rimeligt. Jeg vil da gerne saa indtrængende som muligt bede den højtærede Minister tage dette Forhold under den alleralvorligste Overvejelse. Jeg tror, man ved en saadan Foranstaltning, ved et fast Arrangement om Af- og Paastigning i Rødby Havn, vilde tilfredsstille store Dele af den vestlollandske Befolkning, som maaske kunde føle sig noget forbigaaet og skuffet over, at de ikke faar en Station paa denne Bane nærmere end Nykøbing. Gennem en saadan Ordning vil de faa en vis Kompensation, og jeg kan ikke se, at det ikke skulde kunne lade sig gøre uden paa nogen Maade at genere Driften. Jeg henstiller altsaa meget alvorligt til den højtærede Minister at tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse